

הסתייגות שגל האמלג

פועלתנו בישיבה הסוערת מהשבוע שעבר, כאשר הצבענו נגד איראהמון לממשלה וקבענו שהצבעה חשאית בעניין זה נוגדת את החוק — הוסיפה במשך השבוע לשאת פירות שונים. מעל במת הכנסת עצמה התנהלה, בעיקבותיה, "רומאן בהמשכים" שנמשך כל השבוע. תחילה מסרתי "הודעה אישית", בה השבתי לטענה האבסורדית של יו"ר הישיבה, מרדכי

ביבי, כאילו הסתמכתי על סעיף בחוק שאינו קיים. למחרת מסר ביבי עצמו הודעה אישית, בה ניסה לסתור את דברי, כעבור יום מסרתי עוד הודעה אישית, בה סתרתי את דברי ביבי. הדבר הפך להלצה בכנסת, ו"הכל המתינו שביבי ימסור עוד הודעה. אבל הוא נמנע מכך.

שבוע זה עמדו לרשותנו 27 דקות ב"דיוק, כדי לנמק כמה מאות הסתייגויות ש"הכין אמנון זכורני למשרד-הממשלה שר"ניס. כתוצאה מכך נאמנו שבועה נאומים, נוסף על שתי ההודעות האישיות:

- שלום כהן ואני נימקנו הסתייגויות על תקציב משרד-הביטחון (ראה מיסגרות):
- נימקתי הסתייגויות על תקציב משרד-התעבורה, ותוך כדי כך עמדתי גם על התאונה שבה היה מעורב עזר וייצמן, השר הקודם.
- נימקתי הסתייגויות לתקציב משרד ה"דתות (ראה מיסגרות).
- שלום כהן דיבר על שביתת עובדי הרנטגן, והציע להעביר עניין זה להעדה.
- נאמתי על המצב המחפיר בטלחזיה, ובין השאר דרשתי חופש לכל אדם להקים תחנת רדיו או טלחזיה, כמו בארצות-הברית.

צידה מנוסי ב"רוח הכפזר"

נושא זה איפשר לי קצת להשתעשע. היה זה אחרי שח"כ ניסים אליעד מל"צ טען כי התרגשות נגד המתייגות של הטלחזיה, המעלה על גס כל מיני סטיות נוראיות: **אורי אבנרי**: ... חברה-הכנסת אליעד

יצא פה בקינה רבתי על המתייגות של הטלחזיה, המדיחה בני-ישראל מסטיות ישראל וכו', והמפנה את תשומת-לבו הקהל לטיות ולעוד דברים נוראים כאלה, רחמנא ליצלן. האם מותר לטלחזיה, חברה-הכנסת אליעד, לשדר מחזה על אדם הרוצח את אשתו בסירוף של קינאה — כמו אנתלוג זה בוודאי מחזה של סטיות האם מותר לטלחזיה לשדר מחזה על אדם האוהב את אמו והרוצח את אביו החורג — כמו האמלג?

האם מותר לטלחזיה לשדר מחזה על אשתו של גבר הומוסקסואלי שטוף זימה וסטיות, כמו המחזה של טנסי ויליאמס החול על גג פח לוהט? האם מותר ... **רב מילמן**: גם בתנ"ך יש ... **אורי אבנרי**: בדיוק לזה רציתי להגיע. האם מותר, לדעת חברה-הכנסת אליעד, לשדר מחזה על אה הרוצח לקיים יחסים מיניים עם אחותו, כמו פרשת אמנון ותמר? **ניסים אליעד**: על זה נאמר: "מה לתבן את הברז" דבר תרבותי הוא תרבותי, וסטייה היא סטייה. **אורי אבנרי**: טול את מה שאתה קורא "סטיות" מן הספרות העולמית, ולא נשאר הרבה משקפירי ומדוסטויבסקי, ואפילו מן התנ"ך ייעלמו כמה מן הפרקים החשובים ביותר.

חץ מזה הגשתי הצעה דחופה לסדר-היום בעניין **ניתוק תל-אביב מהים** (ראה הנדון). והתפלמסתי עם שר-המשרה בקשר עם גורלם של **אסירים חורים בבתי הסוהר**, חקירת צעירים על דעותיהם הפוליטיות, וכו'. סיעתנו הצביעה נגד התיקונים לפקודת התעבורה, המחמירה עונשים והמאפשרת לקצין-משרה לקחת מנהג **אל רשיון-הנהיגה** ללא מישפט. נמנענו מהצבעה על תיקון המחמיר את העונשים של המשמשים בסמים — מפני שאיננו סבורים כי אמצעים משטרתיים נגד **מנישני-חשיש** יפתרו בעייה חברתית זו.

מה רוצה דיין?

בנמקו את הסתייגויות סיעתנו לתקציב משרד-הביטחון, אמר שלום כהן: **שלום כהן**: יש ארצות שקיים בהן מיניסטרוני מלחמה, והאיש העומד בראשו נקרא שר המלחמה. אצלנו החולט, עם קום המדינה, כי ב"ישראל לא יהיה מיניסטרוני מלחמה ולא שר מלחמה, כי אם משרד ביטחון וש"ר ביטחון. זו החלטה שהתקיימה תוך כדי מל-חמה. זה לא רק עניין סמאנטי, זה לא רק עניין של קריאת שם. יש תהום עקרונית עמוקה מאוד בין שתי התפיסות. אני גא על כך ואני חושב שכל תושבי ישראל חייבים להיות גאים על כך, שישראל בחרה דווקא בשם של ביטחון ולא מלחמה. אלא שהשר דיין, המופקד על משרד ה-

ביטחון, הוא שר המלחמה. אחרת, איך יכול היה לומר כי שארם-אלישיך בלי שלום עדיפה בעיניו על שלום בלי שארם-אלישיך? כן, בצורה גלויה, מוחלטת, בלי הסתייגות, בלי מחשבה על אפשרות שנייה, ולא חשוב איזה שלום. פשוט מאחו אסטרטגי עדיף ב"עיניו אפילו על שלום-אמת עם יחסים דיפלורטיים וכלכליים. **זלמן שובל**: האם דובר על שלום-אמת? אתה בטוח שבדבר על שלום? **שלום כהן**: הוא אמר שלום. נקודה. **חיים קורפו**: כי החיים חשובים מ"שלום. **שלום כהן**: הוא דיבר על שארם-אלישיך ולא על חיים. **חיים קורפו**: זה החיים. **מנחם יריד**: זו הבטחה לחיים. **שלום כהן**: הוא דיבר על שארם-אלישיך.

היפיס, פופ ואלוהים

התקרית המשעשעת ביותר של השבוע, שהלחיבה את דמונם של עיתונאים ו"קאריקטוריסטים, התחילה כאשר עמד אורי אבנרי במסדרון הכנסת. משלחת נכבדה מטעם אגודת ישראל ניגשה אליו, ביקשה ממנו הסברה על המושג "ווד-סטוק": מה זה, איך מבטאים את זה, מה זה מסמל?

מסתבר שאנשי אגו"י קראו נאום של שר-התיירות, משה קול, בו דיבר על "וודסטוק ישראל" (קול לא התכוון ל"פסטיבל הפופ השנתי של "העולם הזה", שייך, על מאחו טחון, שזה יותר חשוב משלום, עם כל מה שמשתמע מהמילה ה"זאת, כולל יחסים דיפלומטיים, כלכליים, גבו לות בסוחים ומעבריים פתוחים, כפי שאפי"ר להבין מהמילה שלום.

אין צל של ספק כי למדינת ישראל אינן טרם חיוני בשארם-אלישיך. זה נכון. ישר"אל רוצה להבטיח גישה חופשית לאללת. אני משוכנע שנוכל להבטיח את האינטרס הזה גם בלי שיישבו גדודים של צה"ל ב"שארם-אלישיך.

מאכן למדיניותנו בשטחים. מה אנתנו מציעים לפלסטינים? מצד אחד קבעה ראש-הממשלה: אין יישות פלסטינית. היא אפילו החרימה ישר"ת מרכז המישרת הצעירה של מסלגתה, כיון ששם הועלתה הצעה להכיר ביישות הפלסטינית, ולצדד בזכותה להקים מדינה עצמאית. מצד שני ישנו שר-הביטחון. קראתי ב"עיתון ביירותי בשם אליהו טרומט מה-5 בפברואר האחרון על פגישה שיומן שר-הביטחון בשכם, עם 15 נכבדים בשכם. זה היה כביא מלחמת-האזרחים בירדן, בחודש ספטמבר, ואמר להם: הגענו למבוי סתום, כל פיתרון שלא יסכימו לו הפלסטינים הוא סיתרון ססול, ואין סיכוי להצלחתו. הוא הציע להם או להווי את הגלגלים או ליצור את המגע שיאפשר הקמת מדינה פלסטינית. הוא אמר שלא איכפת לו מה יהיה גורל המלך חוסיין. הוא מוכן להכיר במדינה פלסטינית משני הצדדים של הירדן, בתנאי שהנשיא שלה לא יהיה סולימן נבול"סי או ג'ורג' תבש.

ראש-הממשלה, כאשר היא מדברת עם ה"סיים הלונדוני, מוכנה להחזיר את יהודה ומגרון למלך חוסיין. מה שאני רוצה להצביע עליו הוא, שלגבי הגדה המערבית יש מדיניות ישראלית מוצהרת וברורה: היא לא תסופח. היא תוחזר. אם זה למלך חוסיין או למדינה פלסטינית; על כך יש ויכוח. אבל זו היחזר. זה לא יסופח. ה"פליחים לא יגורשו מאדמתיהם. זה מסביר אולי מדוע בגדה המערבית יש שקט כמעט מוחלט. לעומת זאת, בעזה יש מלחמה מתמדת, רימונים, התנגשויות, טרור ושטרונ אכזרי כנגד הטרור. כל זה לא מפני ששם יש מצב כלכלי גרוע, או חוסר עבודה, או דוחק במחנות פליטים — אלא מפני שלגבי עזה ההצהרות הישראליות ה"רשמיות אומרות סיפוח. כאן מוכחת המש"חאה הזאת, הפשוטה, האלמנטרית. שסיפוח פירושו מלחמה. זו גם משאהה שצריכה ללמד אותנו באיזה כיוון מונח השלום, מה יכול להוביל אותנו לקראת שלום, וזה ב"ודאי לא סיפוח.

אולי דווקא למאורע חלוצי מאוד — פסטיבל "המידבר המתעורר" בערד). אבנרי הסביר את המושג בפרוטרוט. ההמשך בא כשנאם ח"כ אגו"י שלמה לורנץ על תקציב משרד-התיירות:

שלמה לורנץ: ... למשרד-התיירות חלק חשוב באותו בוך אליו נכנסנו לפני מיספר חודשים. הציבור זוכר עדיין את מרוץ-המכוניות באשקלון.

טרם שכחנו צרה ראשונה, וכבר מכין לנו משרד-התיירות, לאמצע יולי שנה זו, משהו חדש — "הדסטוק בינלאומי". **חיים קורפו**: הוא לא ייערך בשבת. **שלמה לורנץ**: אנו מתנגדים לדברים אלה, בין אם הם נערכים בשבת ובין אם הם נערכים בימי חול.

אני לא ידעתי מה זה "הדסטוק". ולא ידעתי לאן לפנות, כדי לברר מה זה. הייתי מסופק אם שר-התקלאות או חברה-הכנסת קרגמן יוכלו להסביר לי מהו "הדסטוק".

חשבתי שיש כתובת אחת בכנסת, אליה אני יכול לפנות: חברה-הכנסת אורי אבנרי. פניתי אליו, והוא סיפר לי על "הדסטוק" שהתקיים בארצות-הברית, בעיר ששמה חד-סטוק, בו הופיעו להקות של שירי-קצב, דו"כני סמים באופן חופשי, חיי מין בצורה מופקרת ביותר, כפי שזה מתאים לאידיאו"לוגיה של ה"פופ" וה"היסיס".

ניסים אליעד: לא ידעתי שאתה מק"בל ברצינות את דבריו. **שלמה לורנץ**: אני מקבל את העוב"דזת כפי שהן.

כעבור יומיים התלונן ח"כ המפד"ל שימחה פרידמן על הפעלת הרכבל ב-

לורנץ ואבנרי (זאב ב"מעריב")

מצדה בשבתות. כאן אירעו חילופי-הדב"רים הבאים: **שימחה פרידמן**: זה מוכיר לא ב"מעט את פרשת המרוץ. גם אז עמדנו אחרי עובדות קיימות ...

אורי אבנרי: כמה אתם מוכנים ל"שלם כדי להפסיק את הרכבל בשבת? **שימחה פרידמן**: יש לעיתים נושא, שמחמת רמתו אי"אפשר בצורה זו להתחנך, חברה-הכנסת אבנרי.

אורי אבנרי: אם כן, למה אתה מס"חזה אותו למרוץ? **אולם בצורה רצינית יותר נדון יחסנו לענייני הדת כאשר קם אורי אבנרי ל"נמק את הסתייגויות סיעתנו לתקציב משרד-הדתות. הפעם פנה אל שילכל של העסקנים הדתיים: **אורי אבנרי**: ברצוני לומר כמה דב"רים פרוידתיים מובהקים. אני עומד להצדיק את חברה-הכנסת לורנץ, לאורך כל החזית. חברה-הכנסת לורנץ אומר: מורד שחבר-**